

[Poul Møller.]

til årsoversigten og sagt, at den giver os det fornødne overblik. Men for det første er årsoversigten jo ingen lov, der binder på nogen måde, det er en rent administrativ tryksag, og for det andet er årsoversigten ikke en oversigt, der går i enkeltheder, hvor vi kan se, hvad der er på den enkelte udgiftspost. Den kan give os et samlet overblik over, om statens udgifter er 12 milliarder kr., eller om de er 13 milliarder kr. eller 11 milliarder kr., men den kan ikke fortælle, hvor meget vi ofrer og yder til det enkelte formål i det pågældende finansår.

Konklusionen af disse betragtninger er efter min opfattelse, at finansministeren allerede nu bør udarbejde de fornødne ændringsforslag, som måtte kræves efter hidtidig praksis, og tilstille finansudvalget disse ændringsforslag, og jeg ville tro, det må være rigtigt. Skal der så laves om på praksis, bør det ske efter forhandling med bevillingsmyndigheden.

Da jeg nu har ordet om tillægsbevillingslovforslaget, vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning om den tillægsbetænkning, som statsrevisorerne vil udsende om kort tid for året 1962-63. Jeg skulle ikke have gjort denne bemærkning, hvis ikke offentligheden for længst var blevet gjort bekendt med sagen og den havde været til forhandling her i det høje ting senest i dag; det drejer sig nemlig om det kgl. teaters forhold. Vi ser i tillægsbevillingslovforslaget, at her søges der en bevilling på yderligere 913.000 kr. til det kgl. teater, og også det giver mig anledning til disse bemærkninger.

I fjor offentliggjordes i statsrevisorernes betænkning en meget indgående revisionsberetning fra 4. revisionsdepartement om teatrets drift, og i år følges denne op af en speciel undersøgelse af kapellets aflønningsforhold og visse foretelser, som revisionsdepartementet har fundet uheldige inden for operaaen.

Det høje ting kan ikke og skal ikke være nogen kunstnerisk højesteret. Vi kan ikke sige, hvad der er kunstnerisk forsvarligt, det har vi ikke noget bedømmelsesgrundlag for, og vi har altid hævdet her i det høje ting, at det kgl. teater bør

have mulighed for at kunne opføre den fornemste dramatiske kunst på den fornemste vis, vi er i stand til det her i landet. Men vi må til gengæld sikre os, at enhver statsinstitution, også den, der har et kunstnerisk formål, drives med fornøden hensyntagen til almindelige økonomiske overvejelser og betragtninger.

Når f.eks. timetallet for kapellets medlemmer, som er aftalt til 29 timer ugentlig, reduceres i praksis til 13-14 timer ugentlig, så er der noget galt. Når der ud over denne faktiske timetalsreduktion ydes ekstra vederlag for de timer, hvori kapellet bliver fritaget for at spille, fordi man i stedet for tager kapellets båndoptagelser, at de altså skal have ekstra vederlag, fordi båndoptagelsen spilles, så er der noget galt med driften af det kgl. kapel. Når man giver ekstra solotillæg til medlemmer, der skal yde en solopræstation, skønt de i forvejen har et solotillæg, så er der noget galt. Når man inden for de 29 timers, måske inden for de 14 timers timetal efter revisionsdepartementets opfattelse giver ekstra honorarer for indstuderinger og for prøver, så er der også noget galt. Når man, fordi man har festivalkoncerter, hvor også arbejdsbyrden falder inden for de 29 timer gennemsnitlig, som er aftalt, må give ekstra koncerttillæg, så er hensynet til en forsvarlig økonomi sat til side. Vi ser derfor også, at kapellets lønninger og vederlag, som i 1957-58 udgjorde 1.711.000 kr., i 1962-63 er steget til 3.877.000 kr. Jeg tror, at enhver, der kender til statstjenesten, vil vide, at denne meget store lønforhøjelse står i misforhold til de lønforhøjelser, der har fundet sted inden for andre statstjenestegrene.

Kulturministeren har jo forhandlet med 4. revisionsdepartement om disse problemer, og det førte til efter betænkningens offentliggørelse i fjor, at han i år i februar måned eller måske først i marts nedsatte det udvalg, som den højtærede kulturminister allerede i folketingets spørgetid i dag har givet en redegørelse for, og som det ærede medlem hr. Niels Matthiasen er formand for. Det er muligt, at der kan komme meget godt ud af dette udvalg, og jeg skal ikke kritisere, at der bliver nedsat et udvalg til at se på det kgl. teaters drift, men når man nu også henviser disse åbenbare urime-